

สัปดาห์สาร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง ราชบุรี 70110 โทร. 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

www.josephbanpong.org E-mail : st.joseph_banpong@hotmail.co.th

2022

ก้าวเดินไปด้วยกัน

มีส่วนร่วม

ทำพันธกิจ

รับฟัง

เพราะเราคือ
ครอบครัวเดียวกัน

วันอาทิตย์ที่ 14 สิงหาคม 2022 ปีที่ 56 ฉบับที่ 3055

อาทิตย์ที่ 20 เทศกาลธรรมดา ปี C

พระวาจา (ลก.12:49-53)

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า

“เรามาเพื่อจุดไฟในโลก เราปรารถนาอย่างยิ่งที่จะให้โลกนี้ลุกเป็นไฟ เรามีการล้างที่จะต้องรับ และเราเป็นทุกข์กังวลใจอย่างมากจนกว่าการล้างนี้จะสำเร็จ

ท่านคิดว่าเรามาเพื่อนำสันติภาพมาสู่โลกหรือมิได้ เราบอกท่านทั้งหลายว่า เรานำความแตกแยกมาต่างหาก ตั้งแต่นี้ไป คนห้าคนในบ้านหนึ่งจะแตกแยกกัน คนสามคนจะแตกแยกกับคนสองคน และคนสองคนจะแตกแยกกับคนสามคน บิดาจะแตกแยกกับบุตรชาย และบุตรชายจะแตกแยกกับบิดา มารดาจะแตกแยกกับบุตรหญิง และบุตรหญิงจะแตกแยกกับมารดา มารดาของสามีจะแตกแยกกับบุตรสะใภ้ และบุตรสะใภ้จะแตกแยกกับมารดาของสามี”

คุณวชิรา รุจิรัตน์

สร้างอุทิศแด่

มาร์กาเร็ต ลาวัลย์ รุจิรัตน์

หัวข้อ	ประกาศกประกาศความจริง แม้ว่าจะต้องตาย
ธรรมล้ำลึก	พระเยซูเจ้าผู้นำความสว่างมาสู่โลก
ทำที่	ยอมรับความจริง
การดำเนินชีวิต	เราจะประกาศความจริงด้วยความซื่อสัตย์และกล้าหาญ

บทอ่านที่หนึ่ง : - ยรม 38:4-6, 8-10

ประกาศกเยเรมีย์พยายามตักเตีอนชาวอิสราเอล เพื่อแก้ไขโครงสร้างอำนาจของสังคมของท่านต้องการให้ผู้ที่อยู่ในอำนาจตระหนักว่า พวกเขาเป็นประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรร แต่พวกเขาไม่ชอบให้คนของพระเจ้ามาตักเตีอน

บทอ่านที่สอง : - ฮบ 12:1-4

จดหมายถึงชาวฮีบรูเตือนใจเราให้วิ่งไปหาพระเจ้าด้วยความพากเพียร โดยเลียนแบบฉบับของพระเยซูเจ้า ผู้ทรงยอมสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน และไม่ทรงถือว่าเป็นความตายที่น่าอับอาย

พระวรสาร : - ลก 12:49-53

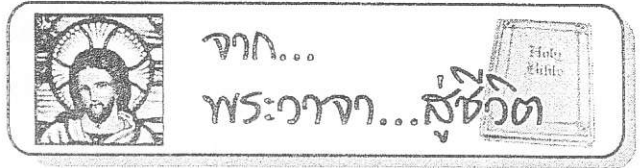
พระเยซูเจ้าทรงนำไฟและความแตกแยกมาสู่โลก ไฟและความแตกแยกนี้ คือ ไม้กางเขนที่เราจะต้องแบก พระองค์ทรงต้องการให้เราแบกไม้กางเขนประจำวัน เพื่อเราจะได้เลียนแบบชีวิตของพระองค์ อันเป็นหนทางนำเราเข้าสู่พระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์

ผู้ประสานงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 14 สิงหาคม ค.ศ. 2022

พิธีขอบพระคุณ	ประธาน	พิธีกร	ผู้อ่านบทอ่าน	เก็บถุงทาน
07.00 น.	คุณพ่อชินวัฒน์	คามิลเลียน	คุณเนกสมน - คุณนรเสฏฐ์	คุณครุณี
09.00 น.	คุณพ่อเจ้าวัด	คุณนฤชัย	คุณจิราภรณ์ - คุณอารีย์	คุณวิชุดา
19.00 น.	คุณพ่อวัฒนา	นาซาเรธ	คุณภานพ - คุณภาวนา	คุณอุมาพร

หนทางที่ต้องเลือก

นี่เป็นอีกครั้งหนึ่งที่พระเยซูเจ้าทรงแสดงความจริงใจสูงสุด ด้วยการบอกสิ่งที่จะเกิดขึ้นให้ผู้ที่คิดจะติดตามพระองค์ได้ทราบล่วงหน้า ความจริงใจของพระองค์คงทำให้ผู้ฟังจำนวนมากตกตะลึง โดยเฉพาะชาวยิวที่เฝ้าคอยพระเมสสิยาห์มาเป็นเวลานาน แต่แทนที่พวกเขาจะได้พบกับพระเมสสิยาห์ในฐานะกษัตริย์ผู้พิชิตโลกและนำยุคทองมาสู่พวกเขา พวกเขากลับได้พบกับพระเมสสิยาห์ผู้ต้องทนทุกข์ทรมาน แส่นสาหัสและนำความแตกแยกมาให้ คริสตชนจำนวนไม่น้อยก็รู้สึกสะอิดสะเอียน

ความทุกข์ทรมานและความแตกแยกคือ “กางเขน” ที่คริสตชนไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เพราะศาสนาคริสต์คือศาสนาแห่งไม้กางเขน กางเขนแรกที่คริสตชนต้องเผชิญคือ “ไฟ” สำหรับชาวยิว สัญลักษณ์อย่างหนึ่งของ “ไฟ” คือ “การพิพากษา” พวกเขาเชื่อมั่นว่าพระเจ้าจะทรงพิพากษาชาวยิวเบากว่าชนชาติอื่น เพราะพวกเขาสืบเชื้อสายมาจากอับราฮัมผู้เปี่ยมด้วยความเชื่อในพระองค์ แม้ว่าพระเยซูเจ้าจะทรงปฏิเสธความคิดของชาวยิวเรื่องสองมาตรฐาน และทรงเปิดหนทางสู่ความรอดด้วยมาตรฐานเดียวกันสำหรับชนทุกชาติ โดยจะทรงพิพากษาทุกคนด้วยมาตรฐานง่าย ๆ เช่น การให้อาหารผู้ที่หิวโหย ให้น้ำผู้ที่กระหาย ให้เสื้อผ้า เยี่ยมคนป่วย คนคุก ดังปรากฏในคำอุปมาเรื่องการพิพากษาครั้งสุดท้าย (มธ 25:31-46) แล้วก็ตาม แต่การพิพากษาก็ยังคงเป็นสิ่งที่เราทุกคนพากันหวาดกลัว และอยากให้ตัดออกไปจากสารบบข่าวดีของพระองค์อยู่นั่นเอง อย่างไรก็ตาม แทนที่จะตัดการพิพากษาออกไป พระองค์กลับย้ำเตือนให้ทุกคนระลึกว่าพระองค์เสด็จมาเพื่อจุดไฟในโลก (ลก 12:49) หรือเพื่อพิพากษาโลกนั่นเอง ถึงเราจะไม่ชอบการพิพากษา แต่การพิพากษาก็มาถึงแล้วพร้อมกับการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์เจ้าแล้วเหตุใดเราจึงไม่ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานที่จะทำให้การพิพากษาเป็นคุณแก่เราเสียตั้งแต่วันนี้เล่า

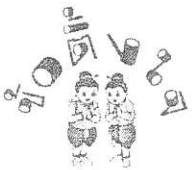
กางเขนที่สองของคริสตชนคือ “ความแตกแยก” และเป็นความแตกแยกที่จะเกิดกับคนที่เรารัก และผูกพันมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นความแตกแยกระหว่างพ่อแม่กับลูกชายลูกสาว หรือระหว่างลูกสะใภ้กับพ่อแม่ของสามี เป็นต้น ความแตกแยกอันร้ายกาจนี้ ชาวยิวบึกใจเชื่อมั่นมานานแล้วว่า ในวันของพระเจ้า ซึ่งเป็นวันที่พระองค์จะเสด็จเข้ามาในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาตินั้นจะเกิดการแตกแยกขนานใหญ่ภายในครอบครัว พระเยซูเจ้าทรงนำความคิดที่ผู้ฟังคุ้นเคยอยู่แล้วมาใช้ เพื่อบอกว่าโอรสแห่งดาวิดเสด็จมาแล้ว และพระอาณาจักรของพระเจ้ามาถึงแล้ว อันที่จริงความคิดของชาวยิวใช้ว่าจะไร้เหตุผลรองรับ เพราะยาม

เกิดเหตุการณ์ใหญ่ขึ้นครั้งโดยอ้อมต้องมีทั้งฝ่ายที่ตอบรับและปฏิเสธควบคู่กันไปเสมอ โจนเลยกับการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์เจ้า ผู้ทรงพลิกโฉมหน้าประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ พระองค์ย่อมต้องเผชิญหน้ากับโลกที่แบ่งเป็นสองฝ่ายอย่างแน่นอน นั่นคือฝ่ายที่ตอบรับและปฏิเสธพระองค์

ต่อหน้าพระเยซูเจ้า เรามีเพียงสองทางเลือกคือ “รับ” หรือ “ปฏิเสธ” พระองค์ แต่ที่น่าขมขื่นอย่างยิ่งก็คือ หลายครั้งอุปสรรคขัดขวางเราจากพระเยซูเจ้ามาจากคนในครอบครัวของเรานั้นเอง เป็นไปได้ที่ชายคนหนึ่งจะรักภรรยาและครอบครัวมากจนปฏิเสธเสียงเรียกให้เสียดละรับใช้พระเจ้า เขาปล่อยให้ความผูกพันส่วนตัวมายึดเหนี่ยวเขาไว้จากพระเจ้า นี่คืองางเขนที่ทำให้เราต้องตัดสินใจเลือกระหว่างผู้ใกล้ชิดที่สุดในโลกนี้กับความซื่อสัตย์ต่อพระเยซูเจ้า

เหตุการณ์เช่นนี้คงไม่เกิดขึ้นบ่อยนัก แต่ความจริงที่ยังคงดำรงอยู่จนถึงทุกวันนี้และจะยังคงดำรงอยู่ตลอดไปก็คือ ความซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าต้องมาเหนือสิ่งอื่นใด บางคนอาจสงสัยว่า ทำไมพระเยซูเจ้าจึงทรงเรียกร้องมากปานนี้ คำตอบคือ เพราะพระองค์ทรงรักเรามาก ทรงปรารถนาให้เราใช้ชีวิตเหมือนพระองค์ จะได้รับพระสิริรุ่งโรจน์เช่นเดียวกับพระองค์ ที่สำคัญพระองค์ไม่เพียงเรียกร้องด้วยคำพูดเท่านั้น แต่ทรงดำเนินชีวิตเป็นแบบอย่างแก่เราอีกด้วย พระองค์ตรัสว่า “เรามีการล้างที่จะต้องรับ และเราเป็นทุกข์กังวลใจอย่างมากจนกว่าการล้างนี้จะสำเร็จ” (ลก 12:50) คำ “ล้าง” ตรงกับภาษากรีก baptizein ซึ่งมีความหมายตามตัวอักษรว่า “จุ่ม” และหมายถึง “จม” เมื่อเป็นผู้ถูกกระทำ ที่สำคัญคำนี้นิยมใช้กันมากกับคนที่ “จม” อยู่ในความทุกข์ยากหรือประสบการณ์อันน่ากลัว ประสบการณ์อันน่าสยดสยองนี้เองทำให้พระองค์ทรงเป็นทุกข์กังวลใจอย่างมาก เพราะสิ่งที่พระองค์กำลังจะต้อง “จุ่ม” และ “จม” ลงไปคือ “พระมหาทรมานและการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน” เป็นกางเขนที่ทำให้พระองค์เป็นทุกข์กังวลใจจนกว่าพระองค์จะได้ “จุ่ม” และ “จม” อย่างผู้มีชัยอีกครั้งหนึ่ง เมื่อทรงกลับเป็นขึ้นมาจากความตายอย่างรุ่งโรจน์

“กางเขน” คือหนทางสู่ “พระสิริรุ่งโรจน์” ในเมื่อพระเยซูเจ้ายังทรงเลือกหนทางของกางเขนแล้วเราจะเลือกหนทางใด

1. ข้าพเจ้าจะประกาศข่าวดีของพระเจ้าด้วยความซื่อสัตย์
2. ข้าพเจ้าจะแบกไม้กางเขนในชีวิตประจำวันด้วยความเชื่อ
3. ข้าพเจ้าจะเลือกหนทางในการติดตามพระเจ้าด้วยการดำเนินชีวิตคริสตชนอย่างดี

วันที่ฉันหยุดพบกับลูกว่า เร็ว ๆ น้อย

ที่มา... ฝรั่งเวิร์กเพล

เมื่อเรามีชีวิตที่วุ่นวาย ทุกนาที่ที่เงินมีค่าเสมอ เรา รู้สึกว่าเราต้องทำอะไรบางอย่างให้เสร็จ หรือไม่ก็ต้องเจ็คมือถือ หรือไม่ก็ต้องรีบไปยังที่ถัดไป แต่ไม่ว่าเราจะพยายามทำอะไร ก็ดูเหมือนเราจะไม่เคยมีเวลาพอเลย ชีวิตฉันเคยเป็นแบบนั้นอยู่สองปี ความคิดและการกระทำของฉันถูกรบกวนด้วย notifications เสียงสายเรียกเข้า และตารางที่แน่นเอียด และแม้ว่าฉันอยากจะทำทุกอย่างให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด แต่ฉันก็มักจะสายเสมอ เพราะว่ามันมีลูกสาววัย 6 ขวบที่แสนจะใจเย็นนั่นเอง

เวลาที่เรากำลังออกจากบ้านได้แล้ว ลูกจะใช้เวลาว่าจะเลือกกระเป๋าและมงกุฎ เวลาที่ฉันเข้าเกียร์ D พร้อมจะเหยียบคันเร่ง ลูกจะขอใส่เข็มขัดนิรภัยให้ฉันนั่งหมวกก่อน เวลาที่ฉันซื้ออาหารและจะเดินออกจากร้าน ลูกจะหยุดคุยกับหญิงชราที่หน้าตาละม้ายคุณยายของเธอ เวลาฉันอยากรีบเดินกลับให้ถึงบ้าน เพื่อจะได้ไปออกกำลังกายสัก 30 นาที ลูกจะหยุดคุยและลูบหัวหมาทุกตัวที่มีคนพามาเดินเล่น

เวลาที่ฉันมีตารางเต็มตั้งแต่ 6 โมงเช้า ลูกจะขอตอกไข่และเล่นทำกับข้าว

ลูกสาวคือของขวัญสำหรับคุณแม่เจ้าระเบียบอย่างฉัน แต่ตอนนั้นฉันไม่รู้ตัวหรอกนะ เวลาชีวิตเราวุ่นวายเกินไป สายตาของเราก็มักจะมองอะไรได้ไม่กว้างนัก เราจะเห็นแค่สิ่งที่ต้องทำอันถัดไปเท่านั้นเอง และอะไรก็ตามที่ไม่ช่วยลดงานใน to do list เราก็จะถือว่ามันเป็นเรื่องเสียเวลา เมื่อไรก็ตามที่ลูกสาวทำให้แผนการฉันรวน ฉันจะคิดอยู่ในใจว่า “เราไม่มีเวลาทำเรื่องนี้ละ” และนั่นคือเหตุผลว่า ทำไมคำพูดที่ฉันพูดกับลูกบ่อยที่สุดคือคำว่า “เร็ว ๆ น้อย”

“เร็ว ๆ น้อย เราสายแล้วนะ” “กินข้าวเร็ว ๆ น้อย”

“แต่งตัวเร็ว ๆ น้อย” “แปรงฟันเร็ว ๆ น้อย”

“เร็ว ๆ น้อย ถึงเวลาอาบน้ำแล้ว”

และแม้คำว่า “เร็ว ๆ น้อย” จะไม่ได้ช่วยเพิ่มความเร็วให้กับลูกแม่แต่หน่อย ฉันก็ยังพูดมันออกมาอยู่ดีเสมอ ๆ จะพูดบ่อยกว่าคำว่า “แม่รักหนู” ซะอีก ความจริงนี่มันทิ่มแทงนะ แต่มันก็เยียวยาด้วยเช่นกัน

แล้ววันหนึ่งทุกอย่างก็เปลี่ยนไป เราเพิ่งรับลูกสาวคนโตมาจากโรงเรียน และพอลงถึงบ้าน ถึงเวลาต้องลงจากรถ พอเห็นว่าน้องสาวของเธอทำอะไรช้าเกินไป ลูกคนโตของฉันก็เลยพูดออกมาว่า “ช้าช้าจริง ๆ เลย” ยิ่งเห็นเธอถอดรองเท้าและถอนหายใจ ฉันก็ได้มองเห็นตัวเองในร่างของลูกสาวคนโต ณ วินาทีนั้น ฉันถึงได้รู้ตัวว่าที่ผ่านมามีฉันเป็นคนตัวใหญ่ที่ชอบกดดันและชอบเร่งรีบคนตัวเล็ก ๆ คนหนึ่งที่ชอบ enjoy กับชีวิต นิสัยเร่งรีบของฉันกำลังทำร้ายลูกสาวทั้งสองคน ฉันสบตาลูกคนเล็กและพูดด้วยน้ำเสียงสั่นเครือ “แม่ขอโทษนะที่แม่เร่งลูกตลอดเวลา จริง ๆ แล้วแม่ชื่นชมลูกนะที่ทำอะไรโดยไม่เร่งรีบ แม่ก็อยากจะทำให้ได้เหมือนลูกเหมือนกัน” ลูกสาว

ทั้งสองคนประหลาดใจที่ฉันพูดแบบนี้ออกไป โดยเฉพาะลูกสาวคนเล็กที่ดวงตาเป็นประกาย ดูออกเลยว่าเธอดีใจที่ฉันยอมรับในสิ่งที่เธอเป็น “แม่สัญญาว่าจากนี้ไปแม่จะใจเย็นกว่านี้” ฉันพูดพาลโอบเธอมากอดไว้ ส่วนลูกสาวก็ยิ้มไม่หุบ เมื่อได้ฟังคำมั่นที่แม่เพิ่งให้กับเธอ

การหยุดใช้คำว่า “เร็ว ๆ น้อย” นั้นไม่ได้ยากเย็นอะไร สิ่งที่ยากคือการเรียนรู้ที่จะรอคอยลูกสาว อันแสนใจเย็นต่างหาก เพื่อที่จะทำให้อะไรทุกอย่างง่ายขึ้นสำหรับเราทั้งคู่ ฉันใช้เวลาเธอมากขึ้นสำหรับการเตรียมตัวเวลาเราต้องออกไปที่ไหน และแม่จะทำอย่างนั้นแล้วบางทีเราก็กังขวยอยู่ดี แต่ฉันก็บอกตัวเองนะว่าเราจะสายแบบนี้อีกไม่กี่ปีหรอก แค่วางที่ลูกยังเด็กอยู่เท่านั้นเอง

เวลาเราเดินไปร้านขายของ ฉันจะก้าวเท้าตามความเร็วของลูก และเวลาเธอหยุดดูอะไร ฉันจะพยายามไม่กังวลถึงเรื่องที่ต้องทำ และบอกตัวเองให้แค่เฝ้ามองเธอ ฉันได้เห็นอะไรหลายอย่างที่ไม่เคยเห็นในตัวลูกสาวมาก่อน ไม่ว่าจะเป็นรอยยิ้มบนมือหรือรอยย่นบนหน้าเวลาลูกลืม ฉันได้เห็นว่าคนที่เดินผ่านเรามีปฏิกริยาอย่างไร เวลาที่ถูกลูกชวนคุย ฉันเห็นเวลาลูกเจอแมลงสวย ๆ หรือดอกไม้งาม ๆ เธอเป็นคนช่างสังเกต และคนช่างสังเกตในโลกนี้เห็นมีไม่มากนักหรอก และฉันก็ตระหนักได้ว่า ลูกคือของขวัญอันล้ำค่าสำหรับจิตวิญญาณอันอ่อนแอของฉัน

เป็นเวลาสามปีแล้วนับตั้งแต่ฉันให้คำมั่นสัญญาว่าจะใช้ชีวิตให้ช้าลง นับตั้งแต่วันนั้นฉันก็พยายามลดความยุ่งเหยิงในชีวิตให้น้อยลงด้วย การทำอะไรอย่างใจเย็นนั้นต้องฝึกตัวเองพอสมควร และลูกสาวคนเล็กของฉันก็เป็นเครื่องเตือนใจที่ดีว่าฉันต้องพยายามต่อไป จริง ๆ แล้วเธอเพิ่งเตือนฉันอีกครั้งเมื่อวันก่อนนี้เอง ฉะนั้นเราสองคนปั่นจักรยานไปซื้อไอติมที่ร้านรถเข็น หลังจากซื้อไอติมให้เธอแล้ว เราก็นั่งลงที่ม้าเ้ง และลูกก็มองไอติมด้วยความตื่นเต้น แต่แล้วสีหน้าของเธอก็กังวลขึ้นมาเล็กน้อย “แม่ขา หนูต้องรีบกินรีเปล่า” น้ำตาลฉันเกือบไหลออกมา บางทีเราคงไม่อาจลบรอยแผลเป็นแห่งชีวิตที่เรารับได้ ในขณะที่ลูกมองมาที่ฉันและรอคำตอบ ฉันรู้ว่าฉันมีสองทางเลือก ระหว่างนั่งเสียใจกับความผิดพลาดในอดีต หรือดีใจที่วันนี้ฉันได้พยายามทำสิ่งที่ต่างออกไป ฉันเลือกที่จะอยู่กับปัจจุบัน “หนูไม่ต้องรีบเลยนะ ค่อย ๆ กินได้เลย” แล้วเราก็นั่งคุยกันเรื่อยเปื่อย มีบางช่วงด้วยซ้ำที่เราเงยยิบ ๆ มองหน้าแล้วยิ้มให้กัน ฉันทึ่งว่าลูกจะกินไอติมจนหมดเกลี้ยง แต่ปรากฏว่าพอเธอกินใกล้จะเสร็จ เธอยื่นไอติมให้ฉันและบอกว่า “หนูเก็บค่าสุดท้ายไว้นะคะ” ฉันมอบเวลาให้กับลูก และเธอก็ตอบแทนฉันด้วยไอติมคำสุดท้าย ลูกสอนให้ฉันรู้ว่าสิ่งต่าง ๆ นั้นหวานหอมกว่าเดิม และความรักนั้นเกิดขึ้นง่ายดายกว่าเดิมหากเราเรียนรู้ที่จะใจเย็นกับชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการกินไอติม เด็ดดอกไม้ ใส่เข็มขัดนักรักยดอกไซ้ เก็บเปลือกหอย ดูแมลงเต่าทอง เดินเล่น ฉันทึ่งว่าฉันจะไม่พูดอีกต่อไปแล้วว่า “เราไม่มีเวลาทำเรื่องนี้” เพราะการพูดแบบนี้ก็ไม่ต่างอะไรกับการพูดว่า “เราไม่มีเวลาใช้ชีวิต”

การเรียนรู้ที่จะมีความสุขกับเรื่องธรรมดา คือ ทางเดียวที่จะใช้ชีวิตได้อย่างแท้จริง >>>

ประกาศ

สรุปข่าว

ระลึกถึงนักบุญโยเซฟ
ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษ ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ เพื่อระลึกถึงนักบุญโยเซฟองค์อุปถัมภ์ของวัดของเรา ใน วันศุกร์ที่ 19 สิงหาคม ค.ศ. 2022 เวลา 19.00 น. หลังพิธีบูชาขอบพระคุณจะมีการแห่ไปยังอนุสาวรีย์นักบุญโยเซฟด้านหน้าวัด

ประชุมกลุ่มเซอร่า
วันอาทิตย์ที่ 21 สิงหาคม ค.ศ. 2022 หลังมิสซาสาย ขอเชิญสมาชิกกลุ่มเซอร่าประชุมพร้อมกัน ณ ห้องประชุมสภาอภิบาลวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

ฉลองวัดนักบุญเวนนซีโอ เพชรบุรี
ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษ ร่วมโมทนาคุณพระเจ้า โอกาสฉลอง วัดนักบุญเวนนซีโอ เพชรบุรี ใน วันอาทิตย์ที่ 21 สิงหาคม ค.ศ. 2022 เวลา 10.30 น. โดย พระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ เป็นประธานในพิธี

ระลึกถึงแม่พระองค์อุปถัมภ์
ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษร่วมกันระลึกถึงแม่พระองค์อุปถัมภ์ ใน วันพุธที่ 24 สิงหาคม ค.ศ. 2022 เวลา 19.00 น. หลังพิธีจะมีการแห่และสวดสายประคำไปยังถ้ำแม่พระหน้าอาคารเปาโล ที่นั่นจะมีการเผาจดหมายที่พี่น้องสัตบุรุษได้เขียนถึงแม่พระและรับพรจากพระสงฆ์

ขอขอบคุณ
ขอขอบคุณ คุณพิชัย – คุณเรวดี พัดด้สุนทร มอบเงิน 2,000 บาท เพื่อช่วยเหลือค่าใช้จ่ายของวัด
ขอขอบคุณ คุณพิมพ์ใจ เทียนทอง มอบเงิน 500 บาท เพื่อช่วยค่าส่งสัปดาห์สาร
ขอพระเยซูเจ้า แม่พระ และนักบุญโยเซฟ ได้ตอบแทนน้ำใจดีของทุกท่าน

ขอพระองค์ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า เจ้าอาวาส, รองเจ้าอาวาส

คณะกรรมการสภาภิบาล
และสัตบุรุษวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

ปฏิทิน พิธีบูชาขอบพระคุณ ประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	สิงหาคม 2022 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 14 07.00 น. 09.00 น. 19.00 น.	อาทิตย์ที่ 20 เทศกาลธรรมดา สุขสำราญสำหรับครอบครัว คุณอภิรักษ์ - คุณวราพร บริรักษ์วิสิงศักดิ์ สุขสำราญสำหรับสัตบุรุษ อุทิศแด่ ยากอบ สุเทพ แสงเทียน (ครบ 1 ปี)	น.น. วัด คุณนงลักษณ์
จันทร์ที่ 15 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 20 เทศกาลธรรมดา สุขสำราญสำหรับกระแสเรียกพระสงฆ์ นักบวช สุขสำราญวันคล้ายวันเกิดคุณแม่ สุขสำราญสำหรับสุขภาพ ด.ญ.นดา จันทร์สว่าง	กลุ่มเซอร์วีรา บุตร - ธิดา น.น.
อังคารที่ 16 19.00 น.	น.สเทเฟนแห่งฮังการี อุทิศแด่ คุณสุด แซ่ลิ้ม - คุณธนวิน ธนโชติวัฒนา อุทิศแด่ เปโตร กิตติ ว่องวิทย์ อุทิศแด่ โยเซฟ บุญชัย - มาริอา โรชา สุพรรณ ทรัพย์เย็น	น.น. คุณพิชัย - คุณเรวดี ลูก - หลาน
พุธที่ 17 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 20 เทศกาลธรรมดา สุขสำราญวันคล้ายวันเกิด คุณรัชนี้ ตั้งสังขธรรม อุทิศแด่ ฟรังซิสโก ประวิง วังตาล (ครบ 20 ปี) อุทิศแด่ ญาติพี่น้องผู้ล่วงลับตระกูลวังตาลและตระกูลมหัคมพงศ์	ลูก - หลาน ครอบครัวคุณพวยง วังตาล ครอบครัวคุณพวยง วังตาล
พฤหัสบดีที่ 18 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 20 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ อันนา บุญมา หลวงคลังพิเศษ อุทิศแด่ โยเซฟ สวัสดิ์ - อันนา ชุน - อันนา ศรีรัตน์ โรจนวงศ์ อุทิศแด่ เทเรซา บัวคำ ชันอาสา	คุณวิงนาถ วังตาล คุณวินิจ - คุณดารณี คุณอุมาพร
ศุกร์ที่ 19 19.00 น.	น.ยอห์น เอ็ด พระสงฆ์ อุทิศแด่ เปาโล วิศิษฎ์ วังตาล และญาติพี่น้องผู้ล่วงลับ อุทิศแด่ โยเซฟ ชัยศักดิ์ หมั่นมาก อุทิศแด่ โยเซฟ เอื้อะคิม - อันนา สวงศรี แซ่โอ้ว อุทิศแด่ ดร.โยเซฟ โปลี	คุณวิงนาถ วังตาล ภรรยา - ลูก - หลาน บุตร - ธิดา คุณโรจนะ เทียนทอง
เสาร์ที่ 20 19.00 น.	ระลึกถึง น.เบอ์นาร์ดี ฤกษ์และนักปราชญ์แห่งพระศาสนจักร อุทิศแด่ เทเรซา สุภาพร บุญแสนันท์ (ครบ 100 วัน) อุทิศแด่ ฟรังซิสโก ก๊อ - อันนา กิมจี แซ่เจิว อุทิศแด่ มาริอา กอแรตตี ศิริพร - ดอมินิก ชาวีโอ ณัฐรัช ชิดเครือ - มาริอา อมรา อรุณพูลศิลป์	คุณสุปราณี บุญแสนันท์ คุณสุพัศตรา วงษ์ทอง ครอบครัวอรุณพูลศิลป์